

[Kirsten Jacobsen]

ikke sker en yderligere forringelse af deres pensioner ved hjælp af huslejstigninger.

Man skal jo gøre sig klart, at når man i forslaget snakker om besparelser i 1989 på 166 mio. kr. og i 1990 og frem til 1993 på 266 mio. kr., så betyder det jo tilsvarende huslejstigninger for dem, som er omhandlet af forslaget, og det vil Fremskridtspartiet ikke være med til.

Vi synes naturligvis ligesom regeringen, at der skal holdes igen på de offentlige udgifter, men vi synes ikke, det her er et velegnet område til at redde en i øvrigt fejlslagen økonomisk politik. Fremskridtspartiet kan anvise boligministeren og regeringen stribevis af ændringsforslag til finansloven, som ikke vil virke så uhenigtsmæssigt og straffe i forvejen dårligt stillede personer her i landet, og dér kan regeringen såmænd få lov til at vælge næsten ad legio.

Vi synes som sagt, at det her forslag ikke skal gennemføres, og når det ikke skal gennemføres, så er det ikke, fordi vi ikke synes, at man skal begrænse stigninger. Det er først og fremmest, fordi vi ikke vil være med til at forringe pensionisternes vilkår.

Så kan man godt anføre, at Fremskridtspartiet normalt er imod boligstøtte set som generel boligstøtte, og det er rigtigt. Men det gælder ikke for pensionister, det har vi givet udtryk for, hver eneste gang forslagene om pensionister har været behandlet her i Tinget.

Så jeg vil bare meddele boligministeren, at vi ikke vil støtte lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Jørgen Estrup, stadig væk ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne anføre følgende vedrørende lovforslag nr. L 25:

Det var et led i det forlig, som Socialdemokratiet og den daværende firkloverregering indgik i foråret, at der gradvis skulle indføres en egenbetaling på 10 pct. i boligydelsen. Forliget, som jo først og fremmest rummer en løsning af pensionisternes samspilsproblemer, blev først udmøntet i lovgivning efter den nuværende regerings tiltrædelse i juni måned i år.

Fra radikal side kan vi tilslutte os, at den gradvise indførelse af egenbetaling, som var forudset fra 1991, fremrykkes til 1989. Nu, hvor der er skabt en flertalsbeslutning om at anvende dette nye egenbetalingsprincip, kan det vel egentlig siges at være en fordel, at det tages i

brug med det samme. Men fra radikal side anerkender vi naturligvis, at der her kan være tale om forligsstof.

Hvad angår lovforslagets anden del om, at der sikres ensartede regler for tildeling af individuel boligstøtte til pensionister, uanset hvilken lovhjemmel der anvendes ved tildelingen, kan Det Radikale Venstre naturligvis give sin tilslutning til dette.

Bollmann (CD):

Jeg synes, vi i dag fra CD's side har været overvejende positive over for ministerens forslag, og det håber jeg også vi kan være i fremtiden. Men jeg må beklage, at denne positive holdning ikke gælder for forslaget her.

Indholdet er jo, at den egeninteresse, som ministeren omtaler i fremsættelsestalen, og som blev gennemført i foråret med et meget bredt flertal – i øvrigt i sammenhæng med løsningen af en række andre sociale og boligstøtteproblemer – nu skal fremrykkes 2 år med start fra 1. januar 1989 i stedet for 1. januar 1991, men uden at den modsatrettede virkning af det oprindelige forlig bliver fremrykket.

Man overser, at med det store forlig, der blev indgået i foråret, var der skabt en balance. Så vidt jeg husker, var det ikke særlig let og enkelt at finde frem til et forlig om denne balance. Jeg synes, man kan konstatere, at balancen væltes med forslaget her, og det mener vi i CD ikke er en farbar vej.

Jeg vil gerne sige, at vi i CD godt forstår, at der skal skabes budgetforbedringer, og vi har også forståelse for, at boligministeren skal yde sit bidrag – det har boligministeren vist altid skullet. Men netop når det drejer sig om et kompleks som det her, hvor det er et spørgsmål om tillid til, hvad et stort flertal her i salen har gennemført, synes jeg altså, man burde holde fast ved den aftale, der er indgået. Det betyder, at man må finde de 133 mio. kr. andre steder.

Jeg må sige, vi er tilfreds med, at det efter debatten her er svært at øjne et flertal for ministerens forslag. Men jeg vil gerne tilføje, at det håber vi ikke sker alt for tit for ministeren.

Må jeg så endelig sige, at den anden del af forslaget, om ligestilling for de beboere, der ikke har selvstændigt køkken, kan vi naturligvis fuldt ud støtte.